

181

нотка за
переизд.

ДВАТА СВЕЩЕНИ ПЪТЯ.

8 година.

37 лекция на общия окултенъ класъ, държана на
1 май 1929 год. Изгръзвъ.

Размисление върху благата въстъп.

Ще ви приведа само няколко правила, които тръбва да имате предвид. Първо: Вълната колкото и да разчепявате се толкъзъ щи ~~нижни~~ конци съдържа. Каквото и да я правиш повече конци не може да има. Тий цото, ако разчепявате единъ въпросъ, се толкозъ конци има колкото по-рано. Първото правило: Не мислете, че като разчепявате вълната, че се уредятъ всички въпроси. Вълната не ureждда живота.

Второто правило: Ози, който иска да постигне нѣщо въ свѣта, не тръбва да се спъва съ окръжаваците хора, не тръбва да мисли, какво че стане съ тѣхъ. Единъ ученикъ не тръбва да мисли, какво че стане съ другите ученици, дали тѣ че свършатъ, той тръбва да свърши. Пъкъ всѣни ученици за себе си тръбва да мисли да свърши. Това е едно отъ правилата. Ози, който се учи, несъзнателно, косвено помага и на другите да се учатъ, който не се учи, той повлиява да не се учатъ.

Третото правило: Не мислете, че като матоварите магарето повече ще свършите павчие работа. Не се прѣтоваряйте съ окултенъ товаръ, вземете върху себе си толкозъ, колкото ви е потребно. Никой не ви заставя, нѣма кой да ви ~~възможни~~ гони, не се товарете повече отколкото тръбва. Сега може да кажете, тия правила сме ги слушали. Сега приложете ги!

Послѣ въ музиката, въ пѣнето тръбва да знаете, че не е само развлечение, удоволствие. Музиката това е наука. Наука, чрезъ която въ миналото са разрѣшавали важни проблеми на живота, понеже промънка става на човѣшките състояния. Често въ всичца си възета музика на живота постоянно се менятъ въ една гама ту въ друга. Послѣ въ всяка една гама тоноветъ може да предизвикатъ разни сили, съ които вие не можете да се справите. Не мислете, че като пѣете една или друга пѣсень, може да предизвикате една обратна реакция, може да предизвикате сили, съ които вие не можете да се справите. Запримѣръ вземете онѣзи лъсовини пѣсни гласътъ е така нагласенъ, че предизвиква известни състояния. Птиците като пѣятъ, славеятъ като пѣ, това е една лъсовна пѣсень, внася ^{въ} ни нѣщо много поетично. Пѣсентата на слай е приятна, като я слушаш.

Послѣ между сегашното заладно пѣене и истинското има едно различие. Азъ нѣма да ви разяснявамъ различното, то една специалност на музикантите. За бъдаде вие ще изучавате тази музика. Имате нѣколко образци, онѣзи отъ васъ, които си музикални може да си служатъ съ тѣхъ, онѣзи, които не

съх музикални, колкото можете нека се упражняват. Та казвамъ: всички използвайте онова, което ви се дава въ живота въ добрата смисъль, което няправи никакво впечатление, никакъв ефектъ въ съзнанието ви. Извинявайте тази сила. Послѣ не се спирайте отъ приятните и неприятните впечатления, които имате. Ако сте въ долина, че имате едно състояние, ако сте на върхъ, че имате друго състояние. Така и животъ. Животъ не се двини по една равнина, нито пъкъ животъ е море, той има всички тия състояния. Въ живота има езера, морета, океани, има и празни пространства, има и недосегаеми върхове, непристъпни върхове. Нѣкой путь ще бѫдете застанени да се качите, не че нѣкой ще ви застави, но желанията амбицията ще ви застави. Ще вземете чантата като единъ англичанинъ и ще кажете: искамъ да се кача горѣ да видя, какво е. Понеже въпросътъ съ много тежки, че промънило малко.

Какви съ вашите философски въпроси? Философски трѣбва да бѫдатъ въпросътъ, защото глупавиятъ въпросъ не е философски. Всички въпроси, които математически може да се раздѣлнатъ, за тѣхъ се отговаря, но всички опия, които не може да се разрѣшатъ математически, тѣ оставатъ безъ отговоръ. Вие може да запитате: защо човѣкъ живѣе, защо страда, защо се радва, ама какво е небето. Но ти за небето не питай! На небето не търси. Ти си гладенъ, защо? - Да страдашъ. Послѣ, като се наядешъ да се радвашъ. То не е правилътъ отговоръ, но умниятъ човѣкъ ще разработи отъ това брашно хубава пита. Ти ще мислишъ. Казва: обясни ми го! Ако ти го доуясна, значи нѣма какво да питашъ. Въ природата всичко ще обяснявашъ, но нищо не се дообяснява, остава винаги една частъ, за която вие да мислите, да я разрѣшите. То е задачата на вашия животъ. Когато питашъ, че кажете: този въпросъ нѣ азъ не съмъ разрѣшилъ. Ще кажете: азъ съмъ ученъ човѣкъ. Този ученъ човѣкъ и той не може да се спре и той има задача да разрѣши, той никъмъ може отъ своето високо положение да слѣзе и да се занимава съ нѣкой дребнавъ въпросъ. Той казва: едно врѣме азъ се занимавахъ съ този въпросъ. Философски съ въпросътъ само встѫпителниятъ въпроси. Ще приступите къмъ въпросътъ, които носятъ условие за живота, за разбирането на живота.

Най-първо сега трѣбва да се стремите да бѫдете здрави. Защото въ една школа често заболѣватъ? Недоволниятъ човѣкъ е боленъ човѣкъ; човѣкъ, който се съмнѣва съ боленъ човѣкъ; единъ човѣкъ, който не влада своя умъ е боленъ човѣкъ; единъ човѣкъ, който не влада своето сърце, е боленъ човѣкъ; единъ човѣкъ, който не влада своята воля е боленъ човѣкъ. Това съ се боле~~занесе~~ сърдечни. Че се разболялъ човѣкъ, той не е виноватъ. Виноватъ е, ако

не се църи. Ако мисли злѣ не е виноватъ, но ако не вѣзпитава своята ми-
съль, е виноватъ. Туй, което не правиш, ти си виноватъ заради него. Ще каже-
те да си помислимъ. Има работи, за които не може да мислимъ, животът е един
течение и върви напрѣдъ. Ще оставимъ тази тема, че пристлишимъ къмъ музиката

Вие съ музиката може да създадете и скърбъ и радостъ. Нѣкога
казва: пѣй. Не мислете, че не пѣнете, като говори човѣкъ, пѣе. Казва: сладко го-
вори този човѣкъ. То е пѣсень, музикално говорене. Трѣба да се научите да
говорите музикално. Разумното говорене е музикално говорене. Нѣкога казва:
менъ музика не ми трѣба. Не е така. Ти, като пишеш, пиши музикално пишеш.
Рѣчта е станала описателна. Сега ще разбирате, какъ може да се измѣнятъ
състоянието у човѣка. Вие имате два ритмуса: единичнъ е тъженъ: заплакала
е гората, или "Стоянъ мари си думаше", или нѣкоя хороводна пѣсень, други ри-
тъмъ. Затуй трѣба моделиране, между тия двѣ пѣсни българинътъ може да
се вѣзпита. Гѣрцитъ, които дѣлго време съ изучавали българитъ, съ ги нарича-
ли съ едно име, азъ нѣма да употребя думата. На българитъ липсва едно,
пѣкъ на гѣрцитъ друго. Гѣрцитъ съ продава за всичко, всичко завлича. Българ
нътъ не се продава за всичко, но и каквото завлече, не може да го намѣриш.
Той, като открадне нѣщо, че върви че го изпече, че го изяде, кокоска ли е,
патица, нѣма да ходи да ги продава, веднага тегли ножа, изпича и изядда.
Когато гѣрцитъ, като открадне, че го продаде, че го намѣриш. Когато се
говори за българитъ, трѣба да се разбира, че такива понеже минаватъ
прѣзъ тази срѣда, българитъ, за да иматъ този характеръ минаватъ прѣдъ таз
срѣда. Физическиятъ свѣтъ е сложенъ. Вие, докато не проучите физическиятъ
свѣтъ, за духовниятъ не може да си съставите понятие, понеже прѣдисловие
духовни
на Физикиятъ свѣтъ е Физическиятъ. Ако това, което виждате, този видимия
свѣтъ не може да разберете, какъ ще разберете другитъ работи.

Азъ искаамъ да ви дамъ една пѣсень: Нева санзу. Искамъ да ви дамъ
единъ образецъ. Менъ ми е неприятно да се занимавамъ съ пѣнето. Трѣба да
напусна нѣкакъ важни работи и да се занимавамъ съ дѣтишки работи, но по-
неже трѣба да оставя образци, за които вие да се държите. Азъ се постарахъ
да прѣведа тази пѣсень, доколкото можамъ. На съвремененъ езикъ не може да
се идѣици излѣ, понеже въ източното пѣсне има четвъртини тонове. Разби-
райте добре, между тоновете има междутоние. Сега ще видя, доколко може да
вѣзприемете пѣснъта. Учителътъ пѣ Нева санзу. Пѣснъта е единъ процесъ
Това, което не може да го сиваше, че го оставите. Пѣснъта е процесъ, съ
което започва едно творчество. Като се пѣ пѣснъта, постепено ще се офори

9
Вие, като пъете може да разръщите нъшо, ~~Извийте~~ "Ти създавай, ти люби!" То е едно състояние, което показва на сухо, огладенъ е пътът, осигуренъ. Въ Нева санзу, има нъшо да се спрямъ, сплизане отгорь надолу въ долината, има да разръщимъ мъжки въпроси въ живота. Музиката е едно сърдство, съ кое то може да се лъкувате. Човѣкъ може да се лъкува съ известни тонове. Тя започва отъ ла. Музиката на васъ е потребна, ако вземете правилно да се лъкувате. Вие имате да намерите свръблене ~~Музикално~~, ще се лъкувате, по-добре е, отколкото да си туряте инициали. Нѣкой путь загазилъ си нѣкаждъ, въ живота, стани и изпий Нева санзу. Вие изавате, то не е заради насъ. Туй, което мине за прѣз цѣлото човѣчество, то ни е избрътво, тази музика се пѣе отъ аденти, отъ напрѣднали сѫщества. Приискъствали ли сте въ съзнанието на един адентъ, който пѣе. Онѣзи, които разбиратъ, като започнатъ да пѣятъ, да видите какво е музика, тѣ иматъ изработена музика много по-отдавна, отколкото сегашната. Сегашната музика е една малка свѣтлинка завезета отъ нѣкаждъ. Тѣ сѫ работили въ създаването на хармонията, тѣ внасятъ това, което иматъ. Тѣ трѣбва да се прѣведатъ на европейски езикъ. При това състояние, при кое то се намирате, ако не се създаде оная бъдаща музика, не може да се създаде и бъдаща култура. Бъдещата култура трѣбва да бѫде музикална. Ако не се създадатъ музикални форми, не може да се създаде бъдаща култура. Човѣкъ трѣбва да модишира малко човѣка, трѣбва да се мъчи малко да пѣе. Въ пѣсното животътъ е обѣ. Седишъ, мъжко ти е, загазилъ си нѣкаждъ, мислишъ, какво да правишъ, като попърши малко, ще ти олекне, ти въздъхнешъ. Музикалността като професия е едно нъшо, първъ като една сила, която сѫществува въ природата, една добра турена, ще я развивашъ, единъ центъръ ще използвашъ неговите сили. Чрезъ музиката ще дойдатъ сили да ни помогнатъ. Вие не може да прѣнебрегнете това, което природата е вложила въ насъ.

Вие като пъете, не се стѣснявайте. Туй, което сега става музикално, то става постоянно въ насъ. Когато спирашъ нѣкоя възвишена идея не знаешъ какъ да я приложишъ, слушашъ нѣкоя пѣсенъ, не може да я приложишъ, нѣмашъ вѣра, спрешъ се. Слушашъ пубава пѣсенъ, речешъ да пѣешъ, не си способенъ. Може да намѣришъ формата, да изразишъ, тогава се изразява идеята, ще родишъ Въ всѣки единъ отъ васъ пѣсната трѣбва да роди. Въ себе си ти не може да пѣешъ една пѣсенъ твой както учителътъ пѣе. Ти ще я заучишъ по своему. Ти като пѣешъ ще имашъ една особеностъ и въ гласа и въ разбирането и въ тона се ще приложишъ нѣшо отъ себе си. Ти ще я заучишъ по правилата, но

пакъ ще дойде троето. То само по себе си ще дойде. Може да пъешъ една пъсень съ един прибавка, то не е гръжъ. Най-първо ще се учите на отрывисто пънене безъ никакви прибоявки украшения. Вие тръбва да пънете вътре въ себе си. Въ тази пъсень скриината не е въ смисъла. Силата е и въ ~~същото~~ слоговетъ. Всичките слогове съ така наредени иматъ сила произвеждатъ сила. Вие сега мислите, какво ли има. То е въ звуконетъ въ съчетанието на думитъ, които произвеждатъ. Ти е една окултна пъсен, окултните пъсни не се пръвеждатъ.

Съществува единъ законъ въ природата. Неразбираемитъ нъща съ далечни нъща, разбираемитъ нъща съ близки нъща. Туй е правило. Туй, което не може да възприемашъ, то ежлиши далечно, това, което възприемашъ, то е близко. Всъко нъщо, което е непостижимо е близко далечно, понеже се стремите къмъ него съ усилия ще го постигнете. Но въ пътя тръбва да знае човѣкъ да се не шегува въ живота. Понеже въ единъ добър устроенъ градъ нѣма опасност да вървишъ денемъ, но въ гората да ходишъ има опасност. Ако човѣкъ пътува въ трилическитъ мяста, има голяма опасност има отъ всичкитъ видове животни, които може да напакостятъ. Единъ адептъ, като пътува, той е въоръженъ, но единъ слабъ, които пътува, то е опасенъ. Когато дойдемъ до духовната наука, или окултната наука, и те тръбва да бъдемъ добър въоръженъ. Много пъти човѣкъ отъ страхъ може да биде повреденъ. Въ религиозно отношение много хора си поврѣдихи отъ страхъ, подлудяватъ отъ страхъ. Той де види страшни работки. Има хора, които въ морите съ подлудявали: заради се парахода, нѣма никакъ да съглътъ, тогава човѣкъ подлудява отъ страхъ, че се хвѣрли въ морето. Въ живота нѣкоя ваша мисъль се запали, запали се вашиятъ параходъ, вие искате да се самоубиете. Изгори дрогена, изгубили сте паритъ, баща ви умрълъ, синъ ви умрълъ, вие искате да се убияте. То е самоизмама. Ще се спремъ малко ще попитамъ, ти самъ ще проверишъ нѣщата на мястото. Кои може да знае дали това, което се казва е истина или не. Ако е истина ще знаешъ да не те лъже нѣкой. Въ пъненето, ако не може да пънешъ, показва, че не сте гармонизирани. Туй като останете смачканъ да си попънете. Пъненето се заради васъ. Пънете сега, азъ съмъ много мер клия да ви слушамъ. Пъсента показва, колко може да радъръшите всичките въпроси въ свѣта.

Сега да се спремъ вътуху нѣкой въпросъ, имаме десетъ минути на разположение. Най-дълбокиятъ въпросъ, защо страдате, и защо се радвате. Задо живѣтете и защо умирате. Защо имате малко пари и задо Господъ ви е далъ малко пари. Послѣ може си ще питате, какво ще биде вашето състояние, колко пъти ще се прѣраждате, и какво сте били въ миналото. Тия въпроси за бѫдаще

ще ги проучвате. Не разръщавайте, че ви се представи вашият живот, твой че то няма какво да питате. Въ другия свѣтъ, като влязете цѣлия вашъ живот като на кино че ви го дадатъ, да си представите цѣлия вашъ живот, ако имате будно съзнание, че видите, каква стока сте представявали. По български стока, хубава стока. Нѣкъде ще видите красивъ животъ, че се прѣнесете харесате, че хубаво сте постигли: спасявате нѣкой човѣкъ, помагате, жертвате се, нѣкъде убивате, стилвате, задегате паритѣ нѣкому. Всичко че видите ще бѫдете разумни съ какво да се занимате. Миналото оставете като развлечение за бѣдащето, сегашното като една работа, която имате да върхите, по този начинъ може да придобиемъ, понеже мястото, прѣзъ което минавате е опасно, хубаво трѣба да се въоржжи човѣкъ. Минавашъ прѣзъ една рѣка че бѫдешъ въорженъ, че имашъ хубавъ поясъ или стинашъ въ Лондонъ, че бѫдешъ хубаво въорженъ съ здонкови. Ще влязешъ въ гостилницата ти заповѣдашъ, този гостилничаръ услужва, че му дадешъ нѣщо. Тамънъ вървихъ, отидешъ при нѣкой търговецъ, теглишъ куршума, на нѣкоя мечка излѣзла на срѣда ти. Казвашъ: сега дрехи дай, той е на твое разположение. Сегашния свѣтъ е свѣтъ на насилие. Казва: каквото харесашъ, ни отъ твоята добра воля, но като види паритѣ, веднага стане на крака. Сега онзи че вземи приеме куршумитѣ, че остане вътре въ тѣлото, той го носи и онзи застави разбойника и той да вземе нѣщо. Отивашъ купувашъ, насилие има. Ще покажешъ нѣщо, съ което да предизвикашъ неговото внимание, той, като те погледне най-първо че види какъвъ разбойникъ си, или си винчага, ако види, че нѣмашъ нищо въ джоба си казва: нехреннимайко. Ако види, че си съ два кобура, стане на крака. Прѣвежда сега, духовниятъ животъ, или религиозниятъ животъ въ най-грубата си форма въ най-грубиятъ си изразъ, твой както изразяваме живота си, ние още не сме деликатни. Казвашъ нѣкому: не те разбирамъ, че бѫдешъ твой добъръ да, твой като мука кацие отподиръ да те държи като просекъ. Ти, като влязешъ въ дрогена свободенъ си, казвашъ: господине, еди кой си платъ, вземашъ една поса, но слѣдо като той ти услужи, той като даде, той се изправи, и казва: досега азъ ти слугувахъ, сега ти че слугувашъ, гледай кесията си. Казва: много съмъ благодаренъ да ВИ видя втори пътъ Единиятъ се кланя и други-ятъ се кланя, единиятъ има влатъ, другиятъ - звонкови. И двамата трѣба да иматъ по нѣщо. Казвате: ние пари не ни трѣбватъ, ние не искаеме да се кланяме съ златото. Трѣбватъ ви пари и съ паритѣ ви трѣбвашъ знание, трѣбва ви и мѫдростъ, трѣбва ви и вѣровъ, трѣбна ви и годподаръ. Ти, като имашъ паритѣ, трѣбва ти и знание и мѫдростъ трѣбва ти единъ принципъ, единъ Госпо

сподъ, на който да служиш. Глава тръбва да имаш,.Нѣкакъ казва: менъ Го-
сподъ не ми тръбва. Ти не разбирамъ. Тъло безъ глава може ли? Господъ това
е главата. Безъ глава, отиде конът въ рѣката. Какво ще направи човѣкъ безъ
глава. Казва: азъ не искамъ Господъ, азъ съмъ самъ Господъ. Това сѫ долапи.

"Глава на твоето слово е Истината." Тъй ще туришъ, какво нѣщо е Господъ. Какъ
то видимото тѣло тръбва да има глава, така и ^{душата} бъбодорово тръбва да има
глава, така и Духътъ тръбва да има глава. И на тѣлото и на душата и на
духа тръбва да има глава. Казва: защо духътъ изтича отъ Бога. Този ^{философъ}
който казва така, тръбва да се прѣдеде още на единъ езикъ. Тази мисълъ
слиза отъ Съюзенния езикъ и на български, английски е изопачена. Ако
влияете между ангелитъ, адептитъ и тѣ иматъ езикъ и тѣ говорятъ, но тѣхъ-
ниятъ езикъ е по-неразбранъ отколкото ние говоримъ на земята. И тѣ сѫ
на земята. Като кажемъ другиятъ свѣтъ разбираме единъ свѣтъ добъръ уреденъ
, тѣй добъръ уреденъ, че да ти е драго, да ти е мило, каквото видишъ, нѣма да
го видишъ разхвърлено. Ти, като влизашъ въ ангелскиятъ свѣтъ и дърветата
говорятъ, и животнитъ говорятъ много животни въ ангелския свѣтъ постъпватъ
много по-делнично повече възпитание иматъ отколкото вие, макаръ че сте
ученици на Всемирното Бѣло Братство. Тамъ има и коне и крави, не като рани-
тѣ крани, крави, които даватъ млѣко. Крава, която дава млѣко, отъ нея из-
лизатъ условия на живота. Сега по този начинъ, като говоря, вие ще дойдете
да кажете: вижъ въсъ ми сравняватъ съ кравитъ. Неразбиране е това. Човѣкъ
самъ споредъ както живѣе опредѣля живота си. Сега ние не искаме да бѫдемъ
роби на правила мор или едници, но всѣки човѣкъ тръбва да има единъ моралъ
или лѣбовъ, или страхъ отъ Бога. Човѣкъ или тръбва да обича Бога, или тръб-
ва да се бои. Страхътъ е негативната страна, да вървашъ въ Бога, да го любишъ
това е положителната страна. Ако ги нито вървашъ въ Бога, нито се стра-
хувашъ, ние ще те включимъ въ една категория много по-лоша. Ако страхътъ
въ тебѣ не може да подействува, тръбва да има друга сила да ^{върви} подействува.
Сега какво настъ ни интересува, каква е тази сила, азъ даже не искамъ да
говоря за туй нѣщо. Да допуснемъ сега, че вие искате да знаете, какъвъ ще
бѫде резултатътъ. Ако вие искате да турите крака въ една циментена кама
, ако седите десетина часа въ тази циментена кама, каквото ще научите.
Не е философия туй. Има известни мысли, които сѫ една окултна кама. Знаете
ли колко сѫ опасни окултните ками? Когато казвамъ да нѣмате много учители
то е, понеже ще ви забъркатъ нѣкаква такава кама, като ви турятъ вътре,
не можете съ вѣкове да се избавите. За се чупатъ такива циментени ками

ще се рушатъ, ще се чупатъ, ако не знаешъ да чукашъ, тръбва да чакашъ другъ да те освободи. Има нѣкое работи, които тръбва да се рушатъ, пъкъ срѣдъ като се освободите отъ това робство, не тръбва да влизате въ друга циментова кама, която е поизлоша отъ първата. Туй е Фигура, но е и една реалност.

Когато азъ говоря за свободата, казвамъ, де живъ единъ мораленъ животъ хубавъ е моралниятъ животъ, но чѣкъ тръбва да има или страхъ, или любовъ къмъ Бога. Има ли страхъ, или любовъ къмъ Бога, той ще се прѣвѣзпита, ще стане човѣкъ. Защото, ако има страхъ, той ще придиbie мѫдростъта, ще върви по пътя на мѫдростъта, тя ще го спаси. Пъкъ, ако има любовъ, той ще върви по закона на благодатъта. Любовъта е путь на най-малко съпротивление. Слѣдователно, тамъ и дѣцата може да ходятъ. Страхътъ е за гениалните хора, за адепти, за богощетъ. Едно божество никога не върви по пътя на Любовта. Тѣ, ако биха имали сила, сиха сиѣли Господъ, но ги е страхъ, по пътя на мѫдростъта вървятъ, и всички треператъ.

Господъ, когато нѣкой Богъ не се подчинява, той стъпли съ крака си отгорѣ, погледне само веднажъ, потреперат всички външи, като потреператъ, той се почувствуна униженъ, господъ казва: ти този денъ ще се синимишъ. За любовъ на богощетъ не се говори.

За слабите хора е Любовъта. Страхътъ е за божествата, за великия хора, но туй тръбва да го разбираатъ. Гава, ако Господъ не стъпли съ крака си, то гава други ще силятъ отгорѣ, вие отъ този законъ не можете да се избавите. Може повече отъ десетъ години тукъ изъ софийските улици едно голѣмо куче хнанало едно възбро по-малко, нарисишло го на гърба, турило устата, на врата, не го дави, но рѣмжи, другото вика, моли се, въргала го, въргала го и като го пусна, другото кукна. Другото куче, което бѣгаше не мина стотина двѣста крачки вижда друго по-малко куче, изведенажъ го настисна и то заподи да му приказва. Като се освободи малкото куче и то бѣга. Както едното така и другото постили. Страхъ е това, то не е Любовъ, не го посрѣдна съ любовъ. Давене има. Ние казвате: азъ да съмъ силенъ. Ами тръбва да знаете, силниятъ човѣкъ тръбва да се страхува, ако не се страхува, ще се разруши. Даже най-сирната граната, която кората може да направятъ, тѣ се пукатъ сами. Щомъ се пукне една граната, какво може да направи другъ съ силата.

Та не тръбва да хабимъснитъ си, тръбва да знаемъ, като се пукне да извърши нѣщо. Ние разчоплихъ нѣкое малко парче, но работата се таки не е довѣрена. Такава граната се тръбва да се хвѣрли, а при това ще видимъ; че расходите струватъ повече отъколкото приходите. Затуй заради васъ е

хубавъ пътъ на Любовта. Аз го пръпоричвамъ по него да ходите. Може да ходите и по другия пътъ, но и единиятъ и другиятъ пътъ е свещен. По човѣшки говоря, пишо повече. Да скажи Господъ отгорѣ не е лошо нѣщо, то е благословение, то отлична работа, но Господъ не скажва така лесно. Той може да опита нѣкой Богъ, който не се подчинява. Нѣкой пътъ може да се опре прѣдизвика. Какъ ще разберете, че Господъ е едно громадно сѫщество съ крак такава една идея ще си съставите, като фигура на рѣчъта, символъ. Има вѣнци условия, които може да се съмнятъ. Ония царь, като го лишатъ отъ войската, отъ генерали, отъ министри, като го изпъдятъ отъ държавата, остане безъ никакъ помощъ, става слабъ само другитъ, ето божия кракъ, турилъ е единъ товаръ. Той седи като другитъ хора, носи товара, царската корона, скинтира изчезнали, той ходи босъ като царь Давида, който бѣгаше отъ сина си. Давидъ бѣга босъ да види какъ се взиматъ чужди женѣ. Господъ погледна съ благоволение, казва на царя: азъ те изведохъ като овчаръ, както започна да газишъ прѣзъ просото. Казвамъ: не мислите, че това, което стана съ Давида нѣма да стане и съ васъ. Же ст не. Изключение нѣма. За никого досега не е направено изключение, нито нѣкъ за васъ ще се направи. Единственото нѣщо тиѣбва да бѫдете разумни. Азъ толкова врѣме съмъ проповѣдвалъ закона на свободата, за да ви избавя отъ тази окултна кама. Нѣкой като говори, трѣбва да се разбира. Ози, който не е ходилъ въ тѣзи области може да говори какъ квото иска, но тя не е никакъ работа, но има известни прѣдизвителни мѣрки които трѣбва да вземете. Всѣци единъ отъ насъ трѣбва да се вхоржи съ знание. Не трѣбва да се отказвате отъ вашия животъ, да казвате, това не ни трѣбва онова не ни трѣбва. Не това да се подари всичко на Господа. Но всѣки ще прави своя подорикъ дѣдулата си. Каквото благо имашъ, ти трѣбва да бѫдешъ господаръ, не нѣкой да го раздаде, че твой да го раздавашъ, но каквото дадешъ, самъ да го раздадешъ, раздай и забрави! Не оставяй другитъ хора да работятъ заради тебе, защото, който работи заради тебе, той печелиши, като не работишъ, ти не печелиши, туй трѣбва да го знаете. То е вътрѣшно. Туй, което придобиешъ съ своя умъ, съ своето сърце, съ своето съзнание, то въ, което става въ самото съзнание, то е заради насъ. Послѣ, нѣкой ще каже: *Че* ние трѣбва да завземемъ голѣми длѣжности, нека напусне длѣжността си. Навсѣкъде човѣкъ може да бѫде полезенъ, нека бѫде министъръ, нека бѫде воененъ, каквото и да е, нѣма звание въ свѣта, което да е лошо. Всички звания въ свѣта, ако се върнатъ почтено, тѣ не сѫ лопи, ако не се върнатъ почтено опасно е. Казвате: менъ това не ми трѣбва. Каквото и да направишъ, направи

го както тръбва. Продаваш платове, продавай ги на свътъ; съмки продаваш, продавай ги като церъза денъ за два, прѣдъ цѣлия си животъ съмки не продавай; може да станеш ваксаджия, но прѣз цѣлия си животъ ваксаджия не ставай; и царъ за прѣз цѣлия си животъ не ставай. За колко години царува единъ царъ? За 40, 50 години слѣдъ това отстъпва прѣстола си, другъ го замѣства. Защо да си правимъ клюзии. Ние нѣма да бѫдемъ викаги годподари, има по-хубави работи отъ царуването, които може да опитамъ. Азъ ви навождамъ на тия мисли за единъ вътрѣшъ свободенъ животъ, докато човѣкъ дойде до основа вътрѣшно царуване, което принадлежи на дѣйствителния божественъ свътъ. Тогава ще се занимавеме не съ сегашната земна наука, не съ туй пространство, съ туй врѣме, тѣ си нѣща относителни. Има едно абсолютно пространство, едно реално пространство, което не се мѣни. Сегашното пространство е ограничено. Има едно врѣме, което никога не се мѣни. Нѣма ли да мислите, че въ онзи свътъ нѣмало пространство и врѣме. Врѣмето и пространството отгорѣ слизатъ. Пространство на вашъ едиктъ какво разбирате. Но цѣлото пространство може да го събопеси въ единъ орѣхъ, може и цѣлото пространство така да го разточиши, че да нѣма граници. И врѣмето може така да го преточишъ, че да нѣма край, а може да го съберешъ, че съ единъ сантимитъръ не може да го измѣриши. Тръбва умъ да разбирате. Какво ще разберепи, ако вземешъ буквально, че се обркашъ. Въ твоето съзнание може да си съставишъ една идея за пространството, да ти е ясна тази идея за пространството, защото това, което знаешъ въ себеси, че бѫде така. И врѣмето въ себеси може да проверишъ. Това, което ще бѫде вѣрно въ тебе, че бѫде вѣрно и отвѣнъ. Това, което е вѣрно отвѣнъ, че бѫде вѣрно и въ тебе. Най-послѣ ще разберешъ истината. Ако туй, което не е вѣрно отвѣнъ, не може да бѫде вѣрно и въ тебе, туй, което е вѣрно въ тебе е вѣрно и въ божественния свътъ, туй, което е вѣрно въ божествения свътъ, не е вѣрно и въ тебе, туй, което не е вѣрно въ тебе, не е вѣрно и въ божествения свътъ. Тия правила не са за всички, всички нѣма какво да ги знаятъ.

Тогава цитирете, казвате: Учитили, ти така каза. Туй казахъ ти не разбра ли, ти не посъ ли тази съмка. - Ти ми я даде. - Ти круши яль ли си отъ тази съмка. - Ти ми я даде. Казвамъ: посъ ли я? - Не съмъ я посъль. - Ти ми я даде, много ти благодаря. Постай я, че яже отъ плода и. Пакъ ме срѣда и казва: ти ми я даде, азъ много ти благодаря, особена привилагия за мене.

-Посъл ли я? -Нѣмамъ врѣме, нѣмамъ място, това онova. Посъл сѣмката! То е велика философия въ свѣтъ живота. Тона е Нѣва санзу. Докато не го туришъ, докато не го посѣшишъ, не го разбирашъ, то дѣлъгъ процесъ. Животъ е красивъ. Не се заблуждавайте отъ сегашния животъ. Сегашниятъ животъ е дрешата на каторжникъ, вѣнъ като излѣзъ отъ затвора, де бѫдещъ облечешъ съ мантia. И Христосъ бѣше каторжникъ и Той носи тази мантia и единъ вънецъ отгорѣ. Тѣй цото казвате: стъпчиха ми Фасона. И на Христа стъпчихи Фасона, че вамия ли нѣма да смачкатъ. Христосъ не бѣше отъ тѣзи, които може да му мачкатъ Фасона. Знаете ли каква поза имаше Христосъ? И най-послѣ, като го биха всички тия войници, като го плюха, той не викаше олеле, той се изправи и каза: ако бѣхъ па ваше място, азъ друго яче щѣхъ да бия. Вие викате олеле. Нѣма по-никъшо човѣкъ да е страхливъ. Който се бои отъ Бога става страхливъ. Когато дойде страданието въ живота възмете една поза. Нѣкой те бие, кажи: ти не знаешъ още да биешъ. Нѣкой те обере, дѣлъ самъ, ти не знаешъ още да обирайшъ, неси майсторъ. Много пъти, като бѣхъ не нѣкой въ джоба ми, във всичко хващамъ му ръката, казвамъ: тѣй не се обира. Ти не си научилъ това изкуство, Помислай отъ менъ. Обиратъ онзи, който не дава, ти кажи на менъ, азъ ще ти дамъ пивече. Не си плешете, вие всички треперите. Много сте страхливи. Казвате: ако насъ ни гонятъ, ако насъ ни уволняватъ. Че ви иволняватъ всички до единъ, ищо повече. Чѣ ще ви оволнятъ, азъ да ви кажа, но да ви оволнятъ на врѣме. Че ви оволнятъ, ще ви обератъ, ще ви взематъ всичко това, за което сте се грижили, че ще останете всички само сухи кости. Единъ денъ, като инизвате, че кажете: тази врата бѣше моя. Тѣзи директи бѣха моя, изгориха директъ. Тази книга бѣше моя, изгориха книжата. Че то е цѣлата истинна. Задо така да не мислимъ. Аправишъ една книжа, втора, трета книжабанкеринъ станешъ, но не се отказвай да работимъ за Богъ. Какво то направишъ въ живота си, че има една реалностъ, за която че работимъ. Азъ искаамъ онѣзи отъ васъ, които иматъ съзнание да вървятъ въ този пътъ. Това е истинскиятъ пътъ.

Отчи напѣ.